

پیش فروش بلیت‌های جشنواره هنوز مشخص نیست

در حالی که طی یکی، دو روز گذشته زمان پیش‌فروش بلیت‌های جشنواره بیست و هشتم فیلم فجر اعلام شده که همگی به موضوع‌های اجتماعی و انتقادی پرداخته‌اند. این فیلم‌ها در حالی کنار گذاشته شده‌اند که برخی دیگر از فیلم‌ها نیز با حذف یا اصلاح سکانس یا سکانس‌هایی توانسته‌اند جواز ورود به جشنواره را بگیرند. پیش‌بینی می‌شود امسال جشنواره پرحاشیه‌ای پیش رو خواهیم داشت. مروری داریم بر چند خبر مربوطه در سایت جشنواره فعال خواهد شد.

یادداشت

حاشیه‌هایی بر جشنواره فیلم فجر

با اعلام اسامی فیلم‌های بخش مسابقه بیست و هشتمین جشنواره فیلم فجر، چند فیلم مهم از جشنواره کنار گذاشته شده که همگی به موضوع‌های اجتماعی و انتقادی پرداخته‌اند. این فیلم‌ها در حالی کنار گذاشته شده‌اند که برخی دیگر از فیلم‌ها نیز با حذف یا اصلاح سکانس یا سکانس‌هایی توانسته‌اند جواز ورود به جشنواره را بگیرند. پیش‌بینی می‌شود امسال جشنواره پرحاشیه‌ای پیش رو خواهیم داشت. مروری داریم بر چند خبر حاشیه‌ساز این دوره از جشنواره فیلم فجر.

«تسویه حساب» در ۴ رشته شانس دریافت سیمرغ دارد

محمد نیک‌بین تهیه‌کننده فیلم سینمایی تسویه‌حساب با ابراز خوشحالی از حضور این فیلم در بخش مسابقه فیلم فجر و رفع توقیف سه ساله این فیلم گفت: «تسویه حساب» در رشته‌های کارگردانی، فیلمنامه‌ساز، بازیگری و فیلمبرداری شانس کسب سیمرغ دارد. به نظر من حضور فیلم در جشنواره فجر آن هم پس از توقیف سه ساله به معنای رفع توقیف «تسویه حساب» و پایان مشکلات نمایشی آن است اما هنوز از طرف معاونت سینمایی حکم رسمی مبنی بر رفع توقیف فیلم به دست ما نرسیده. این فیلم یکی از بهترین ساخته‌های تهیینه میلانی است که حتی در نقش‌های فرعی نیز از حرفه‌ای‌ترین عوامل سینما استفاده کرده و به همین دلیل، شاهد بازی‌های بسیار درخشانی در فیلم هستیم.

اکران عمومی از حضور در جشنواره برایم مهم تر است

کارگردان فیلم سینمایی «از ما بهتران» معتقد است، انتخاب شدن یا نشدن فیلم در جشنواره فجر فرقی برای او نمی‌کند و فقط اکران عمومی فیلم برایش اهمیت دارد. مهرداد فرید کارگردان «از ما بهتران» درباره پذیرفته نشدن این فیلم در بخش‌های مختلف جشنواره فجر گفت: این حق قانونی هیات انتخاب هر جشنواره‌ای است که فیلمی را نپذیرد. ما این کار را برای مردم ساختیم و منتظر اکران آن در شرایط مناسب هستیم. بهترین قصات‌کننده مردم و منتقدان هستند. بعد می‌دانم «از ما بهتران» مشکل ممیزی داشته باشد. وقتی فیلم‌های «صد سال به این سال‌ها»، «تسویه حساب» و «به رنگ ارغوان» رفع توقیف شدند، مشخص است که مشکلات ممیزی نسبت به سال‌های قبل کمتر شده است. آنها می‌توانند فیلم ما را برای جشنواره انتخاب کنند، اما حق ندارند ما و مردم را از اکران عمومی محروم کنند. رضا عطاران، الناز شاکردوست، بهنوش بختیاری و ... بازیگران «از ما بهتران» هستند.

جشنواره به مستند بنی اعتماد اصاری ندارد؛ ما هم نداریم

از خبرهای جالب توجه امروز، خبر فیلم مستند «حیات خلوت خانه خورشید» ساخته رخشان بنی‌اعتماد بود که واکنش‌های مختلفی در بی داشت: «هدای منشی» مدیرعامل موسسه توسعه تصویر شهر در واکنش به اظهارنظرانی مبنی بر عدم حضور این فیلم در جشنواره اظهار داشت: نظر رخشان بنی‌اعتماد برای ما محترم است ولی سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران، وقتی فیلمی را تولید کرده، قاعدتاً قصد دارد از این فیلم در مقاطع مختلف بهره‌برداری کند و بهترین فرصت برای ما جشنواره فیلم فجر است. به لحاظ قانونی و اخلاقی سرمایه‌گذار و صاحب فیلم، می‌تواند اثرش را در هر جشنواره‌ای شرکت دهد. از طرف دیگر، سیدهادی منبئی در گفت‌وگو با خبرنگاری دیگری گفته: اگر جشنواره فیلم فجر تمایلی به حضور مستند «حیات خلوت خانه خورشید» ندارد، ما هم کار را شرکت نمی‌دهیم. البته در تیتراژ این خبر از قول منبئی نوشته شده: جشنواره به حضور مستند بنی‌اعتماد اصاری ندارد؛ ما هم نداریم. این در حالی است که امروز روابط عمومی معاونت سینمایی اعلام کرد: از آنجا که در ساخت یک فیلم سینمایی عوامل متعددی دست‌اندر کار هستند و تولید آن فیلم، برانید یک کار گروهی است لذا ما مشتاقیم فیلم‌هایی که در جشنواره فجر شرکت دارند، بنا به توافق تهیه‌کننده و کارگردان فیلم باشند و اگر افراد مذکور تمایلی در این خصوص نداشته باشند، مدیریت سینمای ایران نیز اصاری به حضور این فیلم‌ها در جشنواره فیلم فجر ندارد.

مسوولان نسبت به سینما بدبین نباشند

محسن امیریوسفی که کنار گذاشتن فیلم آتشکار به کارگردانی او از جشنواره و دفاع جمال شورجه از این کارگردان، به یک باره او را به سوزخ داغ مطبوعاتی تبدیل کرده، می‌گوید: مسوولان ما در مورد فیلمسازان دچار حساسی بر از سوظن و شک شده‌اند. او می‌گوید: فیلم سینمایی «آتشکار» در اسفند ۸۶ پروانه نمایش دریافت کرد ولی قبل از اکران به دلایل مصلحت‌آمیز قرار شد نمایش فیلم، دو ماه به عقب بیفتد اما اکنون این دو ماه به ۲۰ ماه تبدیل شده است. دزسوری که «آتشکار» فیلمی است که هم مخاطب خاص را در حیطه فرهنگی و هم مخاطب عام را در گیشه سینما راضی می‌کند. هر فیلمی با هر نوع رویکرد، اگر با این شرایط اکران شود، قطعاً به تک فروش مطلوب نخواهد رسید. پس این شرایط تنها برای فیلم‌های فرهنگی نیست. هر فیلمی می‌تواند در این شرایط ناپود شود. فیلم‌های فرهنگی و ارزشی، نباید به فیلم‌های «مخاطب خاص» تعبیر شوند. این فیلم‌ها نیز به نگاه خاصی دارند، نه مخاطب خاصی.

آنها برای حضور فیلم ما در جشنواره اصرار داشتند

مهدی رحمانی کارگردان فیلم «دیگری» درباره پذیرفته نشدن فیلم در بخش مسابقه سینمای ایران با توجه به استقبال مسوولان جشنواره از این کار گفت: «سجادوب مدیر اداره کل نظارت و ارزشیابی ازشاد و یکی از اعضای هیات انتخاب در گفت‌وگویی اعلام کرد، فیلم‌های که پذیرفته نشدن مشکل کیفی یا نظارتی دارند. اما وقتی از طرف مدیرخانه بارها با من، محمدعلی تجوی تهیه‌کننده فیلم، استودیو و لابراتواری که در آن کارهای مربوط با «دیگری» انجام می‌شد، تماس گرفتند و درخواست کردند فیلم هر چه زودتر برای نمایش در بخش‌های مختلف آماده شود و حتی از ما خواستند نسخه زیرنویس شده برای بخش بین‌الملل را ارائه کنیم، چطور می‌شود «دیگری» در این شرایط مشکل کیفی داشته باشد. در این فیلم بازیگرانی چون محمدرضا فروتن، مرلیا زارعی، میلاد مرادی‌نسب در آن نقش آفرینی می‌کنند.

ترجیح می‌دهیم «لطفاً مزاحم نشوید»

در بخش مسابقه فیلم‌های اول نباشد

تهیه‌کننده فیلم سینمایی «لطفاً مزاحم نشوید» از اقدام برای خروج این فیلم با نظر کارگردان از بخش مسابقه فیلم‌های اول و دوم جشنواره فجر خبر داد. محمد احمدی گفت: امروز در نامه‌ای از مسعودشاهی دبیر جشنواره فجر درخواست می‌کنیم فیلم «لطفاً مزاحم نشوید» از بخش مسابقه فیلم‌های اول و دوم خارج کنند. عبدالوهاب کارگردان این فیلم معتقد است دلیلی وجود ندارد که وقتی در دوره‌های قبلی سا دو فیلم «خون بازی» و «گیلانه» در جشنواره فجر با خانم بنی‌اعتماد حضور داشته، در این بخش نیز حضور داشته باشد. روزی که نسخه‌ای از فیلم را برای بازیابی به دفتر جشنواره ارائه کردیم بر موضوع تاکید داشتیم که با نظر کارگردان این فیلم در هر بخش به غیر از سابقه فیلم‌های اول و دوم باشد. البته من می‌خواهم فیلم دیده شود و حضور آن در بخش مسابقه و گرفتن جایزه برایم اهمیتی ندارد. باران کوثری، افشین هاشمی، حامد بهداد، هدایت هاشمی، سیامک صفری و... بازیگران این فیلم هستند.

حضور رادان در پرنسپ قطعی شد

بازی بهرام رادان در فیلم سینمایی «پرنسپ» به کارگردانی تهیینه میلانی و تهیه‌کنندگی محمد نیک‌بین قطعی شد. «پرنسپ» که به تازگی پروانه ساخت دریافت کرده، داستان عشق دو آرشیتکت است که از دو دنیای متفاوت می‌آیند و به لحاظ فکری و جهان بینی با هم متفاوت هستند.

سینمای ایران

نمایش «تهران، طهران» در فجر و برلین

فیلم «تهران، طهران» علاوه بر جشنواره فجر، برای نمایش در جشنواره برلین نیز فرستاده شده است. در اپیزود «دربوش مهرجویی» که فیلم «تهران، طهران» که علی لقمانی مدیریت فیلمبرداری آن را به عهده داشته است، بازیگرانی چون پانته‌ا بهرام، قربان نجفی، مهتاب نجومی و فریده سپاه‌منصور بازی کرده‌اند.

Art@farheektegan.com

گفت‌وگو با امید بنگدار و کیوان علیمحمدی درباره فیلم «شبانه»

کابوس پیش از قطعیت یک تیم دونفره

چه فیلم «شبانه» را دوست داشته باشیم و چه این فیلم را ملغمه‌ای از پلان‌های سرگیجه‌آور بدانیم یک نکته مهم را نمی‌توان نادیده گرفت: امید بنگدار و کیوان علیمحمدی زوج فیلمسازی هستند که با همین اولین فیلم بلند خود ثابت کردند هم کارگردانان خوبی هستند و هم به مسائل فنی سینما اشراف دارند و دغدغه‌هایی دارند که در سینمای ایران اصلاً عرف نیست. چند فیلمساز در این رشته و میهمان سینماهای پایتخت است. به همین بهانه گفت‌وگویی با آنها انجام دادیم که پیش‌روی شما است.

امیر بهاری

کامل این ویدئو مثلاً سه دقیقه‌ای را بفرستید. می‌خواستم بدانم شما هم به این موضوع فکر می‌کردید که مخاطب برای فهم این فیلم چندین بار به سینما بیاید؟

بنگدار: بخش‌هایی از ساختمان شبانه این ویژگی را دارد که اگر بیننده به فیلم علاقه‌مند شده باشد و بخواهد دوباره فیلم را ببیند بتواند چیزهای بیشتری از فیلم بفهمد. مطمئناً این ویژگی فیلم‌هایی است که ساختار غیرمتراکم و ریتم تند دارند. اما بعضی از بخش‌ها در فیلم وجود دارد که برای خود فیلم‌سازان و مخاطبان یک‌دیگر دیدن فیلم متوجه ماجرا می‌شود. بعد از مصرف دارو وقتی شخصیت شنیم وارد دستشویی می‌شود و آب به‌مورتش می‌زند ما متوجه می‌شویم تصویرهایی که تا به آنجا دیدیم مثل خروج از دستشویی، فرار کردن از دست یک‌سری سایه‌های موهوم، رفتن به بالا پشت‌بام و... توهم بوده و کلیت اتفاق‌های کلی و چیدمان آنها فکر کردیم و طراحی برای آن در نظر گرفتیم و براساس آن شروع به نوشتن فیلمنامه کردیم.

کیوان علیمحمدی: شبانه از قدم اول بر این اساس طراحی شد که یک روایت ذهنی باشد و ما از نمای فتردی که دچار توهم شده فیلم را روایت کنیم. به دلیل اینکه ماده محرک یا توهم‌زا ذهن را به سمت توهم سامان‌نیافتگی می‌برد. این مساله در عین حال که قرار است با عناصر سینما به مفهوم کلاسیک آن برخورد کنی. در اینک کار ما از سخت‌ترین کار در عین حال می‌توانست کار ما را بر تخیل کند. چون به ما اجازه می‌داد یک روایت کاملاً پاراباره را برای رسیدن به یک فضای ذهنی کنار هم قرار بدهیم. آن قدم اول و قدم اول که می‌کردیم اگر مخاطب از داخل سینما بیرون بیاید و به این موضوع فکر کند که عجیب کابوس تلخی را تجربه کرده، پس فیلم ما موفق بوده است. تمام تلاش ما این بود که در این روایت پاراباره تماشاگر را به دل این جهان کابوسی گه‌گه ببریم. این دنیای ذهنی که به شدت تمرکزگرای است، شبانه یکی از مشخصه‌هایش تمرکزگری آن است.

این یک رابطه کاملاً دوگانه است. تماشاگر براساس ذهنیت عرفی می‌آید توهمی از واقعیت را ببیند و فیلمساز هم تلاش می‌کند توهمی از واقعیت را بسازد. بنگدار: و سعی کرده به واقعیتی از توهم نزدیک شود.

علیمحمدی: و این مساله هم کار را برای کارگردان پیچیده می‌کند و هم برای تماشاگر اما در عین حال فیلم را جذاب و پرنخلی می‌کند. این جهان کابوس‌گونه و این دنیای تمرکزگرای و ویژگی‌های شبانه است که از یک طرف فیلم را برای مخاطب پیچیده کرده و از سوی دیگر ذهن مخاطب را به شدت درگیر می‌کند و این مساله را برای مخاطب به وجود می‌آورد تا تلاش کند این پاراهای کابوس را برای خود کامل کند.

به دلیل قطعیت‌های فراوانی که در این فیلم وجود دارد و همچنین نوع حرکات دوربین و توجه به جزئیات این فیلم به زبان جدیدی، که در دو، سه دهه اخیر در سینما شکل گرفته و به آن ویدئو کلیپ یا موزیک- ویدئو می‌گویند، به این شرایط نزدیک می‌شود. ویدئو کلیپ‌ها به دلیل اینکه قرار است قابلیت بخش چندین‌باره را داشته باشند، خود به خود با حذف برخی از عناصر روایی شناخته می‌شوند. چون قرار است مخاطب بار اول یک چیزی ببیند، بار دوم چیزهای بیشتری و همین‌طور تا زمانی که به‌طور

که آن جهان ذهنی را بسازد. وقتی پدیده‌ای به نام ویدئو کلیپ طراحی شد وسیله‌ای برای تبلیغ آن موسیقی بود. ولی سینما عناصر زیبایی‌شناسی ویدئو کلیپ را گرفت و برای خودش کرد و به قول معروف یک تعریف جدیدی از آن ارائه کرد. یکی از ویژگی‌های مهم ویدئو کلیپ که تمرکززدایی است کاملاً در فیلم «شبانه» هم وجود دارد. زیرا فیلم بر چنین مبنایی شناخته شده است. چون شبانه درباره ذهنی است که تمرکز خود را از دست داده و مدام به این سو و آن سو پرواز می‌کند. این عناصر برای رسیدن به یک سینمای فضا‌ساز کمک می‌کند. اما به‌خاطر اینکه فیلم قرار است فضا‌ساز باشد، شکست می‌خورد. چون سینماگران ایرانی تنها بلند می‌کند. اما در صورتی که در این مساله وجود دارد. مورد تمامی عناصر این مساله وجود دارد. مثلاً بازیگر هر حرفی را که فیلم می‌خواهد بگوید، فراد می‌زند. بنابراین کاملاً مخاطب را به فضای فیلم می‌برد که سوال نکند. فیلمسازی سرشار از اتفاق یا تصادف است. البته این با آن اتفاق‌هایی که مثلاً در کارهای پل آستر می‌افتد متفاوت است. آستر در همان صفحه اول رمان کاملاً اتفاق را به‌عنوان ضرورت برای یک مفهوم کلی که در ذهنش وجود دارد، مطرح می‌کند. من و امید از این مسائل فراموش می‌کنیم. چون معتقدیم جهان بسیار پیچیده‌تر از این حرف‌ها است. در آموزه‌های دینی ما گفته شده این دنیا برای اهل یقین پر از نشانه است. ما سینمایی را دوست داریم که مخاطب را بر از پرسش کند. ما دوست داریم تماشاگر با فاصله فیلم‌ها را با ببیند و خیلی احساساتی شود.

حالا این مساله تمرکزگری از کجا می‌آید؟ تمرکز یا تعادل درواقع یک نوع انبساط خاطر داشتن از مساله‌ای قطعی و حقیقی است. در فیلم شبانه چند مرحله روایتی به مخاطب ارائه می‌شوند و بعد از آن نقض می‌شود. چرا به این مساله اصرار دارید؟

بنگدار: برای من و کیوان در روابط اجتماعی‌مان، در فیلم‌های روز دنیا، در شنیده‌هایمان از کشورهای دیگر، در داستان‌هایی که می‌خوانیم و... نسبی بودن متغیر بودن همه مفاهیم انسانی جالب و عجیب است. این مساله ناخودآگاه وارد کار ما می‌شود. مثلاً ما وقتی فیلمنامه می‌نویسیم ماجرا شبیه پارلی می‌شود که کم‌کم کنار هم می‌آید که یک فضای کابوس‌گونه، به‌خاطر شکل واقعی و کامل ماجرای است که قرار بود اتفاق بیفتد یا اینکه نه این یا‌زیل می‌تواند به شکل‌های دیگر هم کامل شود. مثل پارلی که یک تصویر نیست بلکه سه‌بعدی است و تو از هر جهت که به آن نگاه کنی با واقعیت متفاوتی روبه‌رو خواهی شد. اینها مسائلی است که ما در دنیای پیرامون‌مان با آن برخورد داریم و به‌طور ناخودآگاه با به فیلم‌های ما می‌گذارد.

علیمحمدی: اگر بخواهیم درباره کانسپت پنهان مثلاً فیلمسازی حرف بزنیم شاید بتوان چند شاخص را برای آن در نظر گرفت. یکی اینکه فیلمسازی اصولاً از هرگونه پیچیدگی فرار می‌کند، مونتاژ آن تهی از هرگونه پیچیدگی است. در تدوین آن یک تداوم همیشگی وجود دارد و قرار نیست چیزی در این نوع فیلم حذف شود. چون قرار نیست مخاطب به چیزی فکر کند. شاید وسواسی برای خوب بودن تصویر و صدای فیلم است. گروهی از هنرمندان این گناه را به گردن امکانات می‌اندازند. اما واقعاً وقت گذاشت و به حاصل بهتری رسید. فکر می‌کنم هزینه صداگذاری «شبانه» از یک فیلم معمولی در سینمای ایران بیشتر نشد.

علیمحمدی: حتی خیلی کمتر شد. من چیزی که به حرف‌های من منتقدان اضافه می‌کنم این است که درک و فهم دیده صدا بسیار سخت است. ما در ایران عادت نکردیم اسم دوبله که یک دروغ بزرگ است، در ایران به‌عنوان یک هنر خلاق شناخته می‌شود؛ چیزی که باعث شده سینمای ایران در حوزه صدا حرفی برای گفتن نداشته باشد. هنوز خیلی از فیلمسازان ما نتوانند تخیل مخاطب را فیلم دوبله ببینند. شما وقتی فیلم «یک محکوم به مرگ می‌گیرید» را می‌بینید، اگر با دقت فیلم را ببینیم متوجه می‌شویم صدا تا چه حد می‌تواند تخیل مخاطب را تحت‌تاثیر قرار دهد. شما حین دیدن فیلم یاد می‌گیرید مثل شخصیت اصلی فیلم که زندانی است از زوی صدا تخیل کنید و مثل زندانی از زوی صدای گام‌های زندانیان حدس بزنید راهرو زندان چقدر است و... یا مثلاً فیلم «شاهراه گمشده» به‌شدت به حاشیه صوتی‌اش وابسته است. اما در سینمای ایران تنها سه حرفه مهم است. اول فیلمبردار چون بالاخره باید بلد باشد نگاتیو را اکسپوز کند، دوم تدوینگر چون کسی که حتی خط فرضی نمی‌داند می‌آید و فیلم می‌سازد و سوم بازیگر که آن را‌ش‌ها را سر و سامان بدهد و سوم بازیگر نقش اصلی برای اینکه تماشاگر پول می‌دهد که بباید او مهم نیست چه توهمی از صدا دارد. البته صداگذار اینک شما قرار است به‌عنوان صدابردار وقتی کارگردان جهان ذهنی ندارد شما چه می‌توانید؟ این سوال هیج بدهنده ارائه می‌شود. برای این سوال احترام قائل هستم اما واقعاً برای این مساله در ایران هیچ تعریفی ارائه نشده. بسیاری از کارگردانان سینمای ایران همین که صدای دیالوگ بازیگران واضح باشد و صدای موسیقی جاسوزی هم روی تصویر بیاید برایشان کافی است و به همین راضی هستند. در نتیجه چیزی بیشتر از آن

بنگدار: ما در سینمای جهان تعریفی از یک محصول استاندارد داریم و این استاندارد هم تک دارد و هم سقف. برای تولیدات سینمایی این حداقل یا کف استاندارد رعایت می‌شود. اما در سینمای ایران چیزی به اسم استاندارد وجود ندارد. من برای صدابرداران سینمای ایران احترام قائل هستم اما واقعاً برای این مساله در ایران هیچ تعریفی ارائه نشده. بسیاری از کارگردانان سینمای ایران همین که صدای دیالوگ بازیگران واضح باشد و صدای موسیقی جاسوزی هم روی تصویر بیاید برایشان کافی است و به همین راضی هستند. در نتیجه چیزی بیشتر از آن

بنگدار: ما در سینمای ایران یعنی اینکه دیالوگ صدا در بشنودیم. باز هم تاکید می‌کنم همه اینها بازمی‌گردد به اینکه ما سینما را موضوع محور کرده‌ایم. فقط قرار است مخاطب بیاید و یک داستانی را ببیند که موضوع مهمی دارد. شما با آدم عجیب و غریبی به اسم کیوان جهانشاهی مواجهید که از اینکه فیلم را دوست داشته باشیم یا نه، این موضوع مهم است که وی برای فیلم بسیار زحمت کشیده است. خود را دخیل کرده و ایده‌پردازی کرده و صداگذاری خوبی ارائه داده تا پلان‌ها تاثیرگذار باشند.

سوال آخر، این فیلم «شبانه» است فیلم بعدی شما، «شبانه‌روز است» انگار یک فیلم مهمی در کار است تا این تریلوژی تکمیل شود. بنگدار: نه این دو فیلم از یک سه‌گانه نیستند. من و کیوان چون دوناو فرزند کار می‌کنیم این یک دوگانه بود که تمام شد.

فرهنگستان

دوره جدید - شماره ۱۹۰
چهارشنبه ۲۳ دی ۸۸
۲۷ محرم ۱۳۳۱
۱۳ ژانویه ۲۰۱۰

۷

اکران هفته

استشهادی برای خدا

کارگردان: علیرضا امینی
بازیگران: جمشید هاشم‌پور، احمد مهرانفر

فیلم، داستان یک راهبان قدیمی قطار به نام فتحی است که در روزهای پایانی زندگی‌اش، برای جبران اتفاقات گذشته به روستای زادگاه خود بازمی‌گردد. او درصدد تهیه استشهادی برای خدا است تا آسوده بمیرد.

شبانه

کارگردان: بنگدار، علی محمدی
بازیگران: هدیه تهرانی، کوروش نهایی، کمندامیرسلیمانی

این فیلم درباره دختری به نام شنیم است که همراه دو دوستش، ساز و خارطه به قصد گذراندن شبی خوش از خانه خارج می‌شود. اما اتفاق ناگواری که برای برادرش روی می‌دهد، حوادث تازهای را برای او و دوستانش رقم می‌زند.

شوریده

کارگردان: محمدعلی سجادی
بازیگران: لاله اسکندری، نینوش ضیعی

دختری به نام سریر به دلیل مشکلاتی خودکشی می‌کند، اما دکتر جوانی به نام «مهیبار مسروری» وی را نجات می‌دهد و...

ماجراهای اینترنتی

کارگردان: حسین قناعت
بازیگران: بهاره رهنما، مریم یوبانی و شهرام قانلی

مه‌رو، دختر بچه پرورشگاهی که خانواده‌اش را در حادثه زلزله از دست داده، از طریق اینترنت، پدرش را پیدا می‌کند و به روستا نزد آنها می‌رود.

تو دست

کارگردان: محمدعلی سجادی
بازیگران: شهرام ضیعی، دوست‌تپوشا، ضیعی و بهزاد فراهانی

اسند دزد خرده‌پایی است که می‌خواهد به‌عزم خودش ترقی کند و برای همین منظور درصدد سرقت یک سواری بر می‌آید و وارد ماجراهایی ناخواسته و خواسته‌ای می‌شود.

تنها دو بار زندگی می‌کنیم

کارگردان: بهمن‌بهزادی
بازیگران: علیرضا آقاخانی، نگار جوهریان، رامین راستاد

سیامک راننده مینی‌بوس است. او تصمیم می‌گیرد در یک فرصت چندروزه، کارهایی را که همیشه حسرت‌شان را داشته انجام دهد و در روز تولدش از دنیا برود.